

Tisztelt Kurír,

május 15-i Különvonatukban interjút közölnék velem, arcképpemmel nyomtatékosítva, az LGT-ről. Én azonban nem adtam lapjuknak interjút, a nekem tulajdonított mondatok légből kapottak. Azt a számba adott kérdést, miszerint „Miattuk van lezárva a Nyugati, nem?” már csak azért sem tehettem, mert a koholt interjú olvasásáig nem is tudtam, hogy a Nyugati le van zárva.

Tiltakozom e sajtóetikai szempontból minősíthetetlen eljárás ellen. Kérem ennek a levelemnek a haladéktalan közlését.

Eörsi István

U.i.: Azért ez a gyors kézírásos levél, mert csak most konfrontáltak a maguk Különvonatával, és két óra múlva elutazom.

(1992. május 16.)

Tisztelt Eörsi István,

május 16-i gyors kézírásos levele igen meglepte a Különvonat szerkesztőit, köztük engem is, aki az interjút koholta. Leginkább azért, mert minden kohászati szakértelmem latba vetve tárcsáztam az ön számát, és föl tettem kérdéseimet, melyekre ön volt szíves válaszolni. Egyetlen szóval nem jelezte, hogy szavait nem nyilvános közlésre szánja.

Levelének haladéktalan közlésétől azért kellett eltekintenünk, mert üdvösnek találtam volna, ha külföldi útjáról visszatérve ismételen föl hívhatom, s emlékezetébe idézhetem előző dialógusunk néhány részletét. Ennek megtörténte után természetesen közöljük levelét, melyben tiltakozik „e sajtóetikai szempontból minősíthetetlen eljárás” ellen.

Hetesi Péter Pál

U.i.: Fájdalom, hogy épp önnel, az általam igen nagyra tartott Allen Ginsberg igen nagyra tartott műfordítójával kell polemizálnom e klasszikus „kabátlopási ügyben”.